GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḐI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SÉ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 279. *Vinerĭ, 17 (29) Decemvre.* **1887.**

Cătră cetitorii „Gazetei Transilvaniei“!

In puține-ḑile se'mplinescŭ 50 de anĭ, de când „Gazeta Transilvaniei“ luptă pentru lățirea culturei române, pentru libertatea și drepturile poporului românŭ.

Pe timpulŭ celei mai cumplite prigonirĭ a neamului românescŭ, „Gazeta Transilvaniei“ a arboratŭ în mijloculŭ valoroșilorŭ comercianțĭ românĭ de odinióră din Brașovŭ drapelulŭ redeșteptării naționale.

Cincĭ-ḑecĭ de anĭ de muncă, de grele și de necurmate lupte pentru înălțarea și prosperarea românismului se împlinescŭ.

Generațiunea vechiă și generațiunea cea nouă șĭ-au datŭ mâna, au pusŭ umĕrŭ la umĕrŭ, pentru realisarea marei opere a redeșteptării și a liberării poporului românŭ asupritŭ.

Lucrat'au toțĭ cu însuflețire bărbătéscă și cu statorniciă sub drapelulŭ sfântŭ arboratŭ de „Gazeta Transilvaniei“ și urmândŭ devisei nemuritorului bardŭ naționalŭ: *„Uniți-vĕ în cugetŭ, uniți-vĕ 'n simțirĭ!“*

Și munca lorŭ a fostŭ încoronată de succesŭ.

Unde eramŭ acum cincĭ-ḑecĭ de anĭ și unde suntemŭ astăḑĭ! De s'a ridicatŭ spiritulŭ poporului românŭ, de s'a întăritŭ consciința luĭ națională, de s'a pusŭ temeliă la cultura lui națională, cine va susține, că la acéstă lucrare măréță națională n'a avutŭ póte cea mai însemnată parte ḑiarulŭ nostru, care a mersŭ totdéuna înainte cu lumina pe cărările întunecóse ce trebuiá sĕ le străbatemŭ?

Credincioșĭ devisei ce șĭ-au ales'o fii nobilĭ și devotațĭ ai națiunei în lupta pentru eliberarea și redeșteptarea națiunei române, amŭ făcutŭ totŭ ce în putință ne-a statŭ, pentru ca ḑiarulŭ nostru sĕ pótă corĕspunde câtŭ mai multŭ grelei sale chiămărĭ.

Nu ne-amŭ datŭ îndĕrĕtŭ dinaintea nicĭ unei greutățĭ, gata amŭ fostŭ a aduce orĭ-ce jertfă, și décă în timpurĭ mai multŭ orĭ mai puținŭ favorabile, prin carĭ amŭ trecutŭ, nu amŭ pututŭ sĕ facemŭ mai multŭ pentru fóia nóstră decâtŭ amŭ făcutŭ, causa au fostŭ firma nóstră hotărîre de a păstra în tóte împrejurările independența nóstră.

Astfelŭ, trebuindŭ sĕ cucerimŭ tĕrĕmulŭ pasŭ cu pasŭ, amŭ înaintatŭ încetŭ, dér sigurŭ, și abia astăḑĭ, după cincĭ-ḑecĭ de anĭ de muncă, ne vedemŭ în posițiune de a realisa, cu încordarea tuturorŭ puterilorŭ nóstre, cea mai ferbinte dorință a neuitatului și de fericită memoriă editorŭ alŭ ḑiarului nostru Iacobŭ Mureșianu, ca *sĕ avemŭ și propria nóstră tipografiă.*

Incepêndŭ cu ḑiua de 1 Ianuariu 1888 **„Gazeta Transilvaniei“ se va tipări în propria nóstră tipografiă.**

În modulŭ acesta ni se dă putința de a aduce modificărĭ și îmbunătățirĭ în partea technică și redacțională a fóiei nóstre.

Facemŭ tóte acestea, fără a cere însĕ și din partea publicului sĕ facă mai marĭ jertfe. „Gazeta Transilvaniei“ va apăré și dela 1 Ianuariu 1888 încolo totŭ în condițiunile de până acum ale abonamentului.

Aducêndŭ acésta la cunoscința cetitorilorŭ noștri, îi asigurămŭ, că nu ne vomŭ abate din calea ce-o străbatemŭ acum de unŭ jumĕtate de seculŭ, ci că vomŭ lupta și în viitorŭ cu îndoită putere și cu acelașĭ devotamentŭ pentru apĕrarea, ridicarea și întărirea românismului.

Și ca sĕ putemŭ contribui cu efectŭ la realisarea aspirațiunilorŭ nóstre îndreptățite naționale în acéstă monarchiă, vomŭ stărui înainte de tóte sĕ ținemŭ susŭ și sĕ păstrămŭ nepătatŭ steagulŭ solidarității nóstre naționale, alŭ unirei și alŭ bunei înțelegerĭ între toțĭ factorii poporului nostru.

Suntemŭ tarĭ în convingerea, că toțĭ cei ce cugetă sincerŭ și curatŭ asupra chiămării Românului în aceste critice timpurĭ vorŭ pune cu noi umĕrŭ la umĕrŭ și astfelŭ vomŭ merge cu toții înainte, dér numai înainte, cu unanima strigare:

Dumneḑeu și dreptulŭ nostru!

Redacțiunea.

„Situațiunea Românieí.“

Sub acestŭ titlu, „Liberté Roumaine“ de Duminecă publică unŭ interesantŭ articulŭ de fondŭ, în care se vorbesce de greutățile prin care trece în acestŭ momentŭ politica europénă.

In complicațiunile ce potŭ sĕ se ivéscă, României îi va fi greu sĕ stea neutră, ḑice acestŭ ḑiarŭ; și pornindŭ d'aci, elŭ analiséză situațiunea României în două hipoteze: ca aliată a Austriei și ca aliată a Rusiei.

Aliată cu Austria, ḑice „Liberté roumaine“, *România „va jena multŭ operațiunile armatelorŭ rusescĭ.“*

Aliată cu Rusia, *România „póte ține pe locŭ celŭ pușinŭ trei sute de mii de oștire austro-ungară, în Banatŭ și în Transilvania.“*

„Liberté roumaine“ conchide astfelŭ:

„E peste putință sĕ se scie ce se petrece în cancelariele europene și n'amŭ puté spune nicĭ ce gândesce guvernulŭ nostru; dér e unŭ faptŭ sigurŭ, anume că România e aḑĭ unŭ statŭ de care trebue sĕ se țină sémă și care póte, aruncându-șĭ sabia în cumpĕnă, sĕ facă sĕ se aplece balanța victoriei de partea sa.

Situațiunea acésta e estremŭ de avantagiósă, dér și estremŭ de delicată. Tótă lumea o scie, dér nu fără mândriă constatămŭ că acésta sĕ scie și dincolo de fruntarii și că străinii se ocupă de atitudinea ce amŭ putea lua în cutare anume împrejurare. Concursulŭ séu dușmănia nóstră suntŭ cântărite după drépta lorŭ valóre și puterile carĭ potŭ pune pe piciorŭ de rĕsboiu unŭ milionŭ de ómenĭ se întrébă cu nelinisce ce vomŭ face noi atuncĭ când ele vorŭ recurge la arme.

Sĕ sperămŭ că crisa actuală se va resolvi pacĭnicŭ; dér, în acestŭ casŭ, noi vomŭ fi avutŭ partea nóstră de acțiune și istoria va spune într'o ḑi, cu câtă greutate a apĕsatŭ, asupra hotărîrii potentaților, carĭ decidŭ de sórtea lumii, mica Româniă, altă dată ignorată, umilită, tratată cu disprețŭ.

Și acestŭ capitolŭ nu va fi unulŭ din cele mai puținŭ interesante din istoria nóstră contimporană«.

Rĕspunsŭ la atacurile contra prințului Bulgariei.

„Gazeta de Colonia“ de câtva timpŭ atacă forte aspru pe prințulŭ Bulgariei, făcêndu-lŭ vinovatŭ de situațiunea încordată de aḑĭ și înputândŭ-i că e unélta Orleaniștilorŭ. I se mai impută prințului Ferdinand că a fostŭ încuragiatŭ de Ungurĭ sĕ candideze la tronulŭ bulgarŭ.

Unulŭ din membrii guvernului bulgarŭ interpelatŭ fiindŭ asupra acestorŭ atacurĭ precum și asupra atacurilorŭ contra primului ministru, d. Stambuloff, a datŭ rĕspunsulŭ următorŭ:

Forma guvernului și originea dinastiei lorŭ în Franța potŭ avé însemnătate pentru Germania și Rusia. A pretinde însĕ că originea prințului Ferdinand neliniștescŭ pe aceste două puterĭ însemnéză a'șĭ bate jocŭ de cetitorii sĕi.

Ca și prințulŭ de Battenberg, prințulŭ Ferdinand nu póte fi pe tronulŭ Bulgariei decâtŭ unŭ patriotŭ bulgarŭ. Inrudirea sa cu alte Curțĭ va servi interesele bulgare, pe când tronulŭ bulgarŭ nu póte fi de nicĭ unŭ folosŭ causei orleaniste în Francia.

E cu totulŭ falsă aserțiunea, că prințulŭ Ferdinand a fostŭ alesŭ prin subterfugiu și în potriva voinței deputațilorŭ. Prințulŭ Alexandru a făcutŭ sĕ se rĕspândéscă prin amicii sĕi o copiă din scrisorile sale, în care elŭ spunea că, décă Bulgarii nu potŭ sĕ aștepte într'unŭ chipŭ nemărginitŭ, trebue sĕ se grăbéscă a alege unŭ suveranŭ avêndŭ legăturĭ cu curțile suverane, pentru a garanta independența Bulgariei. Deputații aveau o încredere nemărginită în regențĭ și în guvernŭ. Ei ar fi acceptatŭ orĭ-ce prințŭ propusŭ de către aceștia, și aḑĭ suntŭ fericițĭ că au alesŭ pe prințulŭ Ferdinand, care rĕspunde pe deplinŭ dorințelorŭ națiunei. Alegerea s'a făcutŭ în unanimitate. Chiar oposiția, în adunarea cea mare, s'a grăbitŭ sĕ ajute țéra pentru a eși din situațiunea sa precară.

Deputațiunea adunării avea misiunea sĕ mérgă la prințulŭ la Ebenthal și sĕ-lŭ aducă în Bulgaria. Adunarea a așteptatŭ la Tîrnova până la primirea însciințării președintelui adunării, că prințulŭ amânase sosirea sa în Bulgaria până după înțelegerea cu puterile.

Asemenea e falsă aserțiunea, că candidatura prințului de Coburg fusese încuragiată de Ungaria. Bulgarii n'au de locŭ obiceiulŭ sĕ caute sfaturĭ în străinătate, și mai puținŭ încă sĕ asculte pe nisce cavalerĭ de industriă ca faimosulŭ Waldapfel, devenitŭ celebru prin șantagiulŭ sĕu. Waldapfel avù la Sofia relațiunĭ numai cu Monseniorulŭ Clement și în Zankoviștĭ.

Guvernulŭ posedă acte autentice care arată, că comitele Huniady a plătitŭ restaurantului Kadak 1500 francĭ ca cheltuelĭ de masă pentru 15 ḑile.

Aci se crede că Waldapfel a fostŭ trimisŭ la Sofia fără scirea prințului Ferdinand în scopulŭ de a scóte banĭ dela familia prințului, în casulŭ când prințulŭ ar consimți sĕ accepte coróna ce 'i fù propusă în Decemvre de deputațiunea marei Adunărĭ.

Viena, 25 Decemvre 1887.

(»Coresp. part. a Gaz. Trans.«)

Sĕrbtăorile au sositŭ și se pare că arŭ fi vĕrsatŭ balsamŭ mântuitorŭ în controversa rĕsboinică. Din tóte părțile ne încurgŭ scirĭ îmbucurătóre și se vorbesce despre regularea cestiunei bulgare, care după părerea generală a fostŭ motorulŭ principalŭ alŭ concentrărilorŭ rusescĭ. Décă aceste scirĭ se vorŭ adeveri, atuncĭ tóte temerile se vorŭ concentra în desvoltarea lucrurilorŭ la multŭ bântuitei Bulgarie. După cum aflămŭ din „République Française“ Țarulŭ s'ar fi esprimatŭ, că dênsulŭ nu doresce rĕsboiulŭ și tóte încercările de a-lŭ îndupleca vorŭ rĕmâné zădarnice, însĕ ar fi decisŭ a face tóte pregătirile, ca fiindŭ atacatŭ sĕ pótă înfrunta rĕsboiulŭ în avantagiulŭ Rusiei.

După cum vedemŭ, tóte asigurările de pace au două fețe și suntŭ de temerĭ urmate.

Aparițiunile acestea mai nouĕ au datŭ unorŭ organe de publicitate ansă, de-a privi rĕsboiulŭ, care a pusŭ întréga presă și diplomațiă europénă în mișcare, ca delăturatŭ. Amarnicŭ ne-amŭ înșela, când amŭ da credĕmêntŭ acestorŭ scirĭ optimistice. — Oficioșii de aicĭ iau numai cu cea mai mare reservă notiță despre aceste aserțiunĭ și declară, că n'au nicĭ o cunoscință despre schimbarea stării acute.

Nu dubitamŭ nicĭ noi, că caracterulŭ încordării în-

tre Austria şi Rusia se va schimba, păşindŭ la aplanarea stăriĭ bulgare. Intrebarea principală însĕ e, că fiva Rusia aplecată a desarma până când încurcata cestiune bulgară nu va fi resolvată? şi putemŭ noĭ scĭ, că Rusia învoĭ-se-va cu negociărĭ diplomatice, căcĭ guvernulŭ rusescŭ n'a datŭ până acum rĕspunsŭ la notele privitóre la concentrarea trupelorŭ sale. Presupunêndŭ chiar, că Rusia ar fi de acordŭ, ca conflictulŭ se se aplaneze, prin resolvarea cestiunei bulgare, putemŭ noĭ din aceasta deduce, că rĕsboiulŭ ar fi delăturatŭ? Nu s'ar puté nasce din nou complicaţiunĭ, carĭ arŭ provoca nemulţămirea marelui imperiu moscovitŭ?

Deocamdată dĕr nu putemŭ dice, că situaţiunea s'ar fi schimbatŭ spre bine séu spre rĕu. Rusia nu va desarma şi pericolulŭ esistă încă.

*

Foile germane au întâietatea de-a fi totdéuna mai bine informate de câtŭ ale nóstre. „Kölnische Zeitung" ne comunică, că diarelorŭ vieneze li s'ar fi interdisŭ din partea procurorului de statŭ orĭ-ce amintire despre mişcările militare, şi 4 regimente de infanteriă arŭ fi primitŭ ordinŭ de a se pregăti pentru plecarea la Krakovia, asemenea s'ar fi avisatŭ vre-o 6 companii de pionerĭ şi o parte din artileriă că în curêndŭ vorŭ avé sĕ plece la Galiţia. Din acestea resultăcă aicĭ sĕ evită totŭ sgomotulŭ prin care s'ar atrage atenţiunea cercurilorŭ rusescĭ.

In dilele din urmă amŭ primitŭ scirĭ despre pregătirĭ militare în Turcia. Acésta ne îndupleacă a crede, că Turcia prevede complicaţiunĭ în cestiunea bulgară şi se pregătesce pentru eventualităţĭ rĕsboinice. Din „Indépendance Belge" aflămŭ, că »Standard« a primitŭ o telegramă din Budapesta, prin care se afirmă, că intenţiunile cercurilorŭ mai înalte ungurescĭ suntŭ pacînice, poporulŭ însĕ ar fi de totŭ rĕsboinicŭ dispusŭ. Amŭ vrea sĕ scimŭ ce poporŭ e acela, căcĭ după cunoscinţele nóstre în Ungaria esistă *mai multe popóre.*

Probabilŭ, că Maghiarii în telegrama din cestiune înţelegŭ, ca de comunŭ. sub poporŭ, naţiunea maghiară, fără d'a avĕ în vedere, că poporulŭ maghiarŭ e în minoritate în Ungaria.

Celelalte popóre trebue sĕ ia actŭ despre aceste comunicărĭ, şi sĕ le spună celorŭ din Pesta, că nu suntŭ autorisaţĭ de a împrăştia scirĭ false asupra acelorŭ popóre. Décă vorbescŭ ei despre poporulŭ maghiarŭ fiă precişĭ, şi sĕ lase în pace pe acele popóre, carĭ suntŭ până la inimă sătule de conducerea lorŭ arbitrară politică. Nicĭ aceea nu putemŭ crede, că poporulŭ maghiarŭ ar fi rĕsboinicŭ dispusŭ, căcĭ din starea actuală a poporului maghiarŭ nu putemŭ conchide, că ar avé mare poftă de rĕsboiu. *X.*

SCIRILE DILEI.

Diarele din *Iaşĭ* spunŭ, că supuşii austro-ungarĭ militarĭ au fostŭ încunosciinţaţĭ sĕ fiă gata d'a veni la corpurile lorŭ în timpŭ de 48 de óre dela primirea ordinului de chemare.

—x—

Cetimŭ în „Sieb. deutsch. Tgbltt": „La 22 Decemvre a. c. s'a făcutŭ în *Bodŭ* alegerea de întregire a comunităţii. Unirea Românilorŭ a câştigatŭ lupta. Cei optŭ viriliştĭ aleşĭ suntŭ toţĭ Românĭ, pe când Sasii în desbinarea lorŭ numai unŭ suplentŭ au. Resultatulŭ alegerei e o dovadă viuă despre neunirea Sasilorŭ în Bodŭ. Cu astfelŭ de desbinărĭ, Sasii se află în ajunulŭ unui viitorŭ posomoritŭ, alŭ peirei lorŭ. Décă Sasii încă în ora a unspredecea nu se vorŭ deştepta şi nu vorŭ renunţa la certele lorŭ, atuncĭ prin propria lorŭ vină dispare pentru totdéuna influinţa lorŭ asupra administraţiunei comunei."

—x—

După cum cetimŭ în „Familia", rĕposatulŭ *Iónŭ Mezei*, paroch gr. or. în Oresti, a lăsatŭ în favorulŭ Asociaţiunei transilvane 2000 fl. v. a., pentru care a fostŭ asiguratŭ la banca »Transilvania«.

—x—

In *Crihalma*, comitatulŭ Tĕrnavei marĭ, precum spunŭ diarele unguresci, mai mulţĭ locuitori s'au rĕsvrătitŭ contra autorităţii locale. Gendarmeria din Cohalmŭ a restabilitŭ ordinea.

—x—

Dreptulŭ de cârcĭumăritŭ pentru comuna *Roşia* s'a arendatŭ pentru anulŭ viitorŭ cam cu 1300 fl. mai puţinŭ preţŭ ca în anulŭ 1887. Semnŭ, că séu poporulŭ a sărăcitŭ, séu că ómenii s'au lăsatŭ de bĕutură, séu — în fine — că vre-o mistificare jidovéscă este la mijlocŭ.

—x—

Archivarulŭ consistorialŭ *Iónŭ Reou* din Sibiiu a reposatŭ Vinerea trecută, lăsândŭ în doliu pe neconsolabila-i soţiă cu patru copii minorenĭ. Imormêntarea s'a sĕvîrşitŭ Dumineca, în asistenţa unui publicŭ fórte numĕrosŭ. — Fiă'i ţĕrina uşóră!

—x—

Cu diua de 31 Decemvre n. suntŭ trecuţĭ din reserva armatei permanente în reservă la honvedĭ capelanii cl. II: Neculae *Raţiu*, Ioanŭ *Fodorŭ*, Ambrosiu *Tătarŭ*, Alex. *Costea*, Ioanŭ *Popŭ*, Neculae *Munteanŭ* Alex. *Butică*, şi Macariu *Grozea* la a 21 semibrigadă; Dionisiu *Popŭ*, Parteniu *Grama*, Iosifŭ *Mureşanŭ*, şi George *Orăciunaşiu* la a 22; Zacharia *Sasu*, Vasilie *Muşatŭ*, Ioanŭ *Popilia*, Dionisiu *Aronu*, *Ioachimŭ Ciurea*, Zaharia *Tilicea*, Ioanŭ *Draia*, Dumitru *Şandru*, Iacobŭ *Ghişea*, Galactionŭ *Vasu*, Ioanŭ *Cocanu*, şi Ioanŭ *Ţenţiŭ* la a 23.

—x—

D-lŭ *I. A. Dragalina*, fostŭ sub-locotenent de infanteriă în armata austro-ungară, este primitŭ în armata română la regimentulŭ 21 de dorobanţĭ cu gradulŭ şi vechimea ce a avutŭ în armata austro-ungară.

—x—

In comuna *Dobra*, comitatulŭ Hunedórei, *e de ocupatŭ*, cu contractŭ şi cu cauţiune de 100 fl., *postulŭ de magistru postalŭ* cu 220 fl. léfă anuală, 100 fl. cheltuelĭ de cancelariă şi 22 fl., cheltuelĭ de distribuire. Magistrulŭ poştalŭ e obligatŭ a întreţiné o căruţă de poşte care sĕ circule între Dobra şi între gara Gurasada de două orĭ pe di. In petiţiune decĭ sĕ se arate ce sumă de banĭ pe anŭ cere concurentulŭ ca cheltuelĭ pentru acéstă espediţiune.

—x—

In *Crihalma* a arsŭ şura lui George Onca. Paguba e de 150 fl. Şura n'a fostŭ asigurată.

—x—

In 24 Decemvre n. unŭ sĕrmanŭ păstorŭ cu numele *Ioanŭ Pascu* din comuna *Sându*, de lângă Turda, se dusese cu două capre ale sale ca sĕ le pască pe vêrfulŭ renumitei despicăturĭ dela Turda, numită »Cheia Turdii«. Caprele cădură între nisce stâncĭ de unde nu puteau eşi. Loculŭ era periculosŭ, dĕr sĕrmanulŭ Pascu se decise cu tóte acestea sĕ'şĭ scape caprele. Elŭ se legă peste mijlocŭ cu o funiă lungă şi lăsă unui consoţ alŭ sĕu sĕ-lŭ slobódă cu încetulŭ în adêncimea dintre stâncĭ, unde căduseră caprele. Soţu-sĕu se obosĭ dela o vreme şi scăpândŭ din mână capĕtulŭ funiei, nefericitulŭ păstorŭ cădŭ în adêncime, unde momentanŭ muri. Caprele şi astădĭ suntŭ în loculŭ unde au cădutŭ.

—x—

Regina României a tradusŭ în nemţesce frumosulŭ opŭ alŭ lui Pièrre Lotis: »Les pêcheurs d'Islande« (Pescarii din Islanda). Lucrarea a apărutŭ deja acum câteva dile în editura unui librarŭ din Lipsca.

—x—

Se vorbesce, că *Rusia* ar fi opritŭ din nou esportulŭ de cai.

—x—

„Epoca" asigură, că *puscile cu repetiţiune pentru armata română* suntŭ deja mai de multŭ comandate şi că ar fi şi începutŭ a se preda din Danţigŭ.

—x—

„Monitorulŭ Oficialŭ" din *Bucurescĭ* publică legea prin care se dispune că: Din clasa anului 1888, se vorŭ chema sub drapele 16.500 tinerĭ pentru armata permanentă, 3.000 tinerĭ pentru călăraşĭ cu schimbulŭ; ĕr restulŭ clasei, deducêndu-se cei dispensaţĭ, se vorŭ înscrie între dorobanţiĭ cu schimbulŭ, potrivitŭ disposiţiunilorŭ legei de recrutare. Recrutarea se va face şi contingentulŭ se va chema conformŭ legei asupra recrutărei şi conformŭ cu cele prevĕdute în legea asupra organisărei puterei armate.

—x—

Principele Baldouin, moştenitorulŭ corónei belgiane, propunêndu'şĭ a face o călĕtoriă prin Europa, va fi, se dice, pe la mijloculŭ lunei lui Ianuariu óspele regelui României.

—x—

D-lŭ *M. Cogălniceanu* a dăruitŭ Academiei române mai multe opere de o mare valóre.

—x—

P. S. S. Melhisedecŭ, episcopulŭ de Romanŭ, va fi trimisŭ în misiune sciinţifică la Varşovia, pentru a studia documente privitóre la istoria României.

Incunosciinţare.

Din incidentulŭ *jubileului de 50 de anĭ alŭ „Gazetei Transilvaniei"* constituindu-se aicĭ în Braşovŭ unŭ comitetŭ pentru arangiarea acestei serbărĭ *în séra de 31 Decemvre 1887* şi în diua de *1 Ianuarie 1888* stilŭ vechiu, se aduce acésta la cunoscinţă publicului românŭ cu învitare de a lua parte la acéstă serbare.

Acei onoraţĭ Domnĭ, carĭ voiescŭ sĕ ia parte la acéstă serbare, suntŭ rugaţĭ sĕ binevoiască a încunosciinţa pe subscrisulŭ preşedinte alŭ comitetului arangiatorŭ *până în 26 Decemvre 1887* st. v., spre a se puté lua disposiţiile necesare.*)

Braşovŭ, în 14 Decemvre 1887.

Vasile Voina,
preşedinte.

O scurtă privire

peste viéţa şi faptele Teologilorŭ românĭ centralĭ.

II.

Periodulŭ alŭ doilea, alŭ înflorirei
dela 1861—1873.

In acéstă periodă activitatea tinerimii nóstre şi-a ajunsŭ zenitulŭ mărirei sale. Diliginţa la dênsa a suplinitŭ geniulŭ, ĕr însufleţirea de care se înflăcărau pepturile lorŭ june îi făcea sĕ-şĭ privéscă stadiulŭ lorŭ pămêntenŭ din unŭ punctŭ de vedere mai sublimŭ, mai dumnedeĭescŭ. Da, căcĭ însufleţirea — fructulŭ unei inimĭ marĭ — e o astfelŭ de scintea cerêscă, care tóte facultăţile şi puterile nóstre le potenţéză, îndemnându-ne la o activitate extra-ordinară, la fapte marĭ, carĭ stârnescŭ mirare până şi în cele mai de apoi timpurĭ. In-

*) Celelalte diare române suntŭ rugate sĕ binevoéscă a reproduce acéstă încunosciinţare. V. V.

(7) FOILETONU.

„PĂRINŢII PATRIEI".

— Epopeă —

Unii se lovescŭ cu pumnii, ĕr unii de capŭ se [tragŭ,
Şi fără nicĭ o controlă fórte bine se *distragŭ...*
Unii ĕr se dau pe luptă şi amarŭ se svêrcolescŭ,
Şi trântindu-se, vedĭ bine, ei pe josŭ se tăvălescŭ.
Voindŭ unulŭ sĕ'i despartă primesce o lovitură
Preste faţă ca rĕsplată, de'i sbóră dinţii din gură.
Spargŭ ferestri, rĕstornŭ mese, vinulŭ curge, curge [vale,
Toţĭ de zêmă şi de carne îşĭ mânjescŭ hainele sale.
Vĕdêndŭ scena ospĕtarulŭ şi dómna ospătărésă,
Madama fiindŭ muiere — nu-i mirare — leşinase,
Ospĕtarulŭ avêndŭ însĕ fire tare de bărbatŭ,
Fuge iute la controlă, fuge gróznicŭ spăriatŭ,
Căpitanulŭ nu-i acasă şi domnulŭ judecătorŭ
Se ospĕtau fórte bine la banchetulŭ domnilorŭ.
Ce sĕ facă ospĕtarulŭ? Se duce chiar în salonŭ,
Unde scena o descrie cu unŭ lamentabilŭ tonŭ...
Domnii toţĭ cu voiă bună, toţĭ se ospĕtau fierbinte,
Mulţĭ gândeau că ospĕtarulŭ dóră e smintitŭ la [minte...
„Domnilorŭ vĕ rogŭ acuma," strigă tare desperatŭ,
»Am o perdere grozavă, vandalismŭ înfricoşatŭ,
„Tóte mi-le-au spartŭ în casă, pare c'au învitatŭ [Goţii
„Oh! Vĕ rogŭ fiă-vĕ milă, vĕ rogŭ sĕ veniţĭ cu [toţii,
»Sĕ vĕdeţi paguba mare şi cumplita devastare,
„Sĕ pedepsiţĭ pe mişeii şi sĕ'mĭ daţĭ desdaunare."
Audindŭ acestea domnii, séu din pofta curiósă,
Séu chiarŭ şi din datorinţă, mergŭ la scena scan[dalósă,
Şi căpitanulŭ demandă sĕ vină făr' amânare
O companiă care sĕ pună capĕtŭ la încĕerare.
Domnii alérgă la scenă, ostaşii toţĭ în momentŭ
Iau sabia, baioneta dicêndŭ câte-unŭ „saccra[ment!"
Pe aceştia'i urméză o mulţime de poporŭ,
Mergŭ cu toţii ca sĕ vĕdă curiosulŭ cioroborŭ.
Ajungêndŭ ei la *teatru*... ce sĕ vedĭ şi ce sĕ credĭ?
Actorii toţĭ dispăruse... au săritŭ ca nisce edĭ,
Ei fugiseră din sală pe ferestri ca pe uşĭ,
Sala era tótă góla, devastată ca de Pruşĭ.
Madama, ce se tredise din amara'i leşinare,
Primesce judecătorii cu o tristă lamentare,
Mergŭ judecĕtorii 'n sală, mergŭ cu toţii ca sĕ védă,
Şi vĕdêndŭ chaosulŭ mare dênşii chiar se disgus[téză...,
Lipsa totală de óspeţĭ datu-le-a ocasiune
Sĕ pótă privi cu toţii trista devastaţiune:
Mobile, vase sfĕrmate, risipite prin chiliă,
Şi pe josŭ curgeau vĕrsate: zêmă, vinŭ, sânge, [rechiă.
Ospĕtarulŭ şi madama ĕr începŭ ieremiada,
Ameninţărĭ, rugărĭ multe înşirau totŭ cu grămada,
Atuncea judecătorulŭ, în treburĭ d'astea umblatŭ,
Prin două vorbe secrete.. îndată i-a împăcatŭ.
Şi după aceste *glume*, ĕră se 'ncepe şedinţa,
La casa comitatensă mergŭ cu tótă diliginţa,
Mergŭ cu vuietŭ şi cu sgomotŭ taberile separate.
Se ivesce o ceată mică din o parte de cetate,
Venea linŭ, în rênduială, cu alŭ sĕu conducĕtorŭ,
Cătră tabĕra mai mică.. ce-augurŭ favoritorŭ!
Din tabĕra naţiunei îi chiamă cu bucuriă,
Cei din tabĕra domnéscă ameninţă cu mâniă.
Ca sĕ nu erumpă ĕră vre-o luptă grea turbată,

trebaţĭ istoria şi desfideţi-mĕ, décă nu cumva prin însufleţire au devenitŭ Grecii şi Romanii marĭ. Insufleţirea tóte le are, tóte le póte şi tóte le învinge. Şi eu nu doresců nimicŭ scumpei mele naţiunĭ române, căcĭ tóte le are, singură inima mare, însufleţirea, acésta-i lipsesce, acésta i-o doresců.

Sĕ revinŭ: In anulŭ 1861—62 se reforméză, „biblioteca naţională" în „Societatea bisericéscă-literară a teologilorŭ românĭ din Seminarulŭ gr. c. vienesŭ la S. Varvara".

Étă cum, aprobândŭ statutele acelei societăţĭ a întêmpinatŭ biserica şi respective prelaţii noştri de atuncĭ pe tinerii muncitorĭ în acéstă direcţiune:

— »Fiindŭ zelulŭ şi scopulŭ, carele şi l'a propusŭ tênĕrulŭ Clerŭ g. c. din C. R. Seminariulŭ centralŭ dela S. Varvara din Viena întru formarea Societăţii bisericescĭ literare pré măreţŭ şi laudabilŭ: Statutele acestea, din treiḑecĭ şi patru §§. stătătóre, şi noi părintesce şi cu bunăvoire, însĕ totŭ cu acelŭ adausŭ le aprobămŭ şi le întărimŭ din partea nóstră, ca afacerile şi ocupaţiunile acestei Societăţĭ nicĭ de câtŭ sĕ nu prejudece séu sĕ răpéscă timpulŭ tinerimei şi mai cu sémă a individului, carele după §. 13 va duce oficiulŭ de secretarŭ séu notarŭ pentru studiele şi obligămintele ordinare şi principale a cursului învĕţămintelorŭ teologice, pentru care suntŭ trimişĭ. — Éră §. 15 litera S. aşa sĕ se modifice, ca raţionantele cassarŭ a proventelorŭ în tótă luna, când după §. 21, se vorŭ ţiné şi şedinţele ordinare şi nu numai la capĕtulŭ anului sĕ-şĭ dea raţiunile sale. — Viena 26 (14) Noemvre 1861. Alexandru St. Sulucz m. p. A. Episcopulŭ şi Metropolitulŭ Albei Iulie.

Aceste statute din §§. 34 stătătóre ale Societăţii „bisericescĭ-literare," în care clerulŭ tênĕrŭ românĭ gr. cat. s'a coadunatŭ, cu bucuriă indestulitóre cetindu-le, sub acele expresse condiţiunĭ, sub carĭ Preasânţitulŭ şi Prealuminatulŭ Domnŭ Archiepiscopŭ şi Metropolitŭ alŭ Albei-Iulie pre acelea le-a aprobatŭ, şi Noi le aprobămŭ. Viena, în 11 Augustŭ 1862. Ioanŭ Alexi m. p. Episcopulŭ Gherlei.

Subsemnatulŭ cu bucuriă aprobezŭ aceste statute, oftândŭ binecuvêntare dumneḑeéscă la acéstă întreprindere fórte salutară. Viena, 5 Iuliu 1864. Iosifŭ Papp Szilágyi m. p. Episcopulŭ Oradei marĭ.

In acestŭ scurtŭ periodŭ de prosperitate Societatea teologilorŭ românĭ centralĭ a înavuţitŭ literatura română cu opurĭ şi respective traducerĭ din sfera sciinţelorŭ teologice fórte însemnate, dintre carĭ amintimŭ: „Fabiola" Catechismulŭ lui Deharbe şi pare-ni-se totŭ din acesta amŭ vĕḑutŭ unŭ valorosŭ şi voluminosŭ manuscriptŭ până astăḑĭ netipăritŭ încă în teca bibliotecei teologilorŭ românĭ centralĭ din Pesta.

Din acéstă periodă cu amĕnunte nu putemŭ serví. Ce sĕ-i facĭ, aşa-i firea Românului, elŭ când póte *tace* şi *face*, cu atâta mai tare însĕ *ţine minte* şi încréstă pe răvaşŭ pe cei ce-lŭ împedecă în pacĭnica şi legala lui lucrare, precum se vede din:

III.

Periodulŭ alŭ treilea, alŭ agoniei, 1873 până astăḑĭ.

In luna lui Iulie 1873, când tinerii românĭ din Seminariulŭ centralŭ din Viena erau gata sĕ plece acasă cu finea anului scolasticŭ, observându-se unele semne, ce arătau cu óre-care probabilitate strămutarea teologilorŭ gr. c. românĭ din Seminariulŭ dela S. Varvara, s'a alesŭ o comisiune din sînulŭ teologilorŭ de 4 membri, pentru fiecare diecesă câte unulŭ, cu însărcinarea de-a se pune în conţelegere cu Ilustrităţile Sale prelaţii românĭ şi a-i ruga sĕ-i sprijinéscă spre a se puté restatori »Societatea literară-bisericéscă dela Viena" şi în Seminariulŭ unde vorŭ fi de nou dispuşĭ, adecă în Seminariulŭ centralŭ rom. cat. din Pesta. S'au şi presentatŭ membrii comitetului pre la Episcopii lorŭ proprii, carĭ le-au şi promisŭ din parte-le totŭ ajutorulŭ posibilŭ. Au fostŭ însĕ siliţĭ a-şĭ sista activitatea aci, pentru că paşii ce ar fi fostŭ sĕ se facă în însuşĭ meritulŭ causei cereau timpŭ ceva mai multŭ şi cunóscerea câtŭ de-a mĕrunţită a condiţiunilorŭ între carĭ aveau sĕ fie puşĭ în noulŭ Seminariu.

Vine luna lui Octomvre 1873 în care teologii românĭ din Viena avéu sĕ se întêlnéscă în Seminariulŭ centralŭ din Pesta. Din câţĭ au fostŭ însĕ nu se iviră aci decâtŭ 8, căcĭ afară de 3 inşĭ, carĭ absolvaseră, ceialalţĭ fură dispuşĭ la seminariulŭ din Strigoniu şi Oradea mare după principiulŭ »divide et impera".

Indată ce se adună acestŭ restŭ de tinerĭ românĭ în seminariulŭ pestanŭ, începură a medita asupra modului cum ar fi a se esopera esistenţa societăţii. Se alese din nou unŭ comitetŭ spre acestŭ scopŭ, în care erau representaţĭ şi vechii teologĭ românĭ din Pesta. Acestŭ comitetŭ şĭ-a începutŭ activitatea sa în conţelegere cu toţĭ ceilalţĭ teologĭ românĭ. Nisuindu-ne a rĕmâné cu totului totŭ obiectivĭ, lăsămŭ în voia sa pe iubitulŭ lectorŭ de a se pronunţa preste sinceritatea, independenţa şi îndemnurile ce au condusŭ pre Eminenţa Sa primatele în rĕspunsulŭ *negativŭ* ce ne-a datŭ la cererea nóstră; aflămŭ însĕ de lipsă a premite unele precedinţe séu fapte semnificative, carĭ vorŭ da sĕ înţelégă la cei ce vorŭ voi a înţelege: ce a fostŭ causa principală, că nisuinţele nóstre multe, puţine, au avutŭ atâtŭ de puţinŭ efectŭ! (Va urma.)

Seceaniu (Bănatŭ) la 14/26 Dec. 1887.

Onorată Redacţiune! In preţuitulŭ ḑiarŭ, ce-lŭ redigeţĭ Nrulŭ 273 a. c. după „Kolozsvár" aţĭ reprodusŭ unŭ scurtŭ raportŭ despre alegerea de preotŭ în comuna „Ghirocŭ" din comitatulŭ Timişiu. Ca unulŭ, care sunt şi eu atinsŭ în raportulŭ fóiei unguresci, vinŭ ca celŭ mai competentŭ a da următórele deslușirĭ spre chiarificarea adevĕrului şi orientarea publicului:

Nu este adevĕratŭ, că Ilustritatea Sa Domnulŭ Episcopŭ Ioanŭ Meţianu nu a voitŭ sĕ-lŭ sânţéscă de preotŭ pre Trifŭ Petcu pentrucă a luatŭ de soţiă o ungurócă de confesiunea romano-catolică, şi i-a denegatŭ intrarea în oficiu, până când alésa lui nu se va întórce la religiunea gr. orient., pentrucă Ilustritatea Sa până aci nicĭ nu a sciutŭ, că însuratu-sa Petcu séu nu şi pentrucă causa lui nicĭ nu venise, nicĭ nu se pertractase în Consistorŭ, éră alésa lui Petcu trecuse cu multŭ mai nainte la religiunea nóstră.

Nu este adevĕratŭ mai departe, că Ilustritatea Sa m'a trimisŭ ca sĕ întrebŭ pe alegĕtorĭ décă se ţinŭ de alegerea făcută, ci m'a trimisŭ sĕ cercetezŭ protestulŭ minorităţii contra alegerei de preotŭ a lui Petcu, care minoritate fiindŭ bine presentată şi disciplinată, la sosirea mea, „prin nerecomandabila purtare şi strigătulŭ sĕu „nu ne trebue pe Petcu de preotŭ!", déră nu că „nu ne trebue nouĕ femeiă de ungurŭ," a zădărnicitŭ scopulŭ exmisiunei mele.

Nu e adevĕratŭ mai încolo nicĭ aceea, că partida lui Petcu a trebuitŭ sĕ o ia la sănĕtósa din biserică, ameninţându-lŭ chiarŭ şi pe elŭ cu loviturĭ, pentru că Trifu Petcu nicĭ nu a fostŭ de faţă, nicĭ nu s'a aflatŭ în ḑiua aceea în Ghirocŭ, ci era dusŭ la socrii sĕi în Aradŭ.

Déră nicĭ aceea nu e adevĕratŭ, că s'a născutŭ bătaiă, spargere de capete şi sdrobiturĭ de nasurĭ; şi în privinţa acésta mĕ provocŭ la minoritatea însĕşĭ sĕ mărturiséscă de este acésta adevĕratŭ, séu nu.

Din premise se vede, că autorulŭ şi scriitorulŭ acelorŭ rĕndurĭ trimise lui „Kolozsvár«, a scrisŭ în necunoscinţă de causă, şi cu intenţiune de a seduce opiniunea publică, cu atâtŭ mai vĕrtosŭ, că pe mine mĕ numesce protopopŭ, în locŭ de preotŭ şi asesorŭ consistorialŭ, éră conumele meu în locŭ de »Damşia«, mi 'lŭ detorchéză în »Domşia.«

Vĕ rogŭ sĕ binevoiţĭ a da locŭ acestei rectificărĭ, în interesulŭ adevĕrului, în preţuitulŭ D-vóstrĕ ḑiarŭ, asigurându-vĕ de deosebita mea stimă, ce vi-o păstrezŭ.

Ioanŭ Damşia
preotŭ şi asesorŭ consistorialŭ.

Scirĭ poliţienescĭ. — In nóptea de 24 spre 25 Decemvre n., calfa de zidarŭ Albert Kosza, deja pedepsitŭ pentru furtŭ, înscenà într'o grădină de pe Livadea poştei, cu tovarăşii sĕi cu carĭ chefuia, o bătaiă, care luà astfelŭ de dimensiunĭ, încâtŭ trebui sĕ intervină patrula poliţienéscă. Bătăuşulŭ, care rănise greu pe soţii sĕi, fù predatŭ autorităţii competente spre a-lŭ pedepsi.

La 25 Dec. n. séra, între 6—7 óre, băcanulŭ de mĕrunţişurĭ Beniamin Clopoţanu din Tohanulŭ-vechiu a provocatŭ în birtulŭ lui George Kleess din Braşovu-vechiu unŭ scandalŭ, din care causă a fostŭ aruncatŭ afară de către birtaşŭ cu câţĭva óspeţĭ. Ca sĕ'şĭ rĕsbune, băcanulŭ se duse la carulŭ sĕu ce se afla în uliţă, îşĭ luà revolverulŭ, ilŭ încărcà cu glonţŭ şi ameninţà pe birtaşŭ că-lŭ împuşcă. Patrula poliţienéscă alergândŭ acolo, ilŭ desarmà şi-lŭ arestà, ca sĕ i-se rĕcoréscă sângele.

Ioh. Binder şi Peter Steiner, aflătorĭ în serviţiu ca visitii la întreprinḑĕtorulŭ curăţirei latrinelorŭ S. Mark, furară dintr'unŭ grajdŭ neînchisŭ slugei economului de aci I. Lukas îmbrăcăminte în valóre de 4 fl. 80 cr., stăpânului acestuia păturĭ de cai în preţŭ de 5 fl. şi obiectele furate le vêndură pentru câţĭva crucerĭ în Braşovu-vechiu şi în Bluměna. Hoţii mărturisindŭ furtulŭ, au fostŭ predaţĭ judecătoriei pentru a'i pedepsi.

Turburărĭ de studenţĭ în Rusia.

Turburările de studenţĭ s'au comunicatŭ cu mare repeḑiciune la tóte scólele superióre din Rusia. Toţĭ suntŭ revoltaţĭ de chipulŭ degradatŭ cu care suntŭ trataţĭ.

In Petersburg studenţii au făcutŭ manifestaţii pentru a cere eliberarea colegilorŭ lorŭ arestaţĭ. Ei au încungiuratŭ pe rectorulŭ lorŭ, l'au insultatŭ şi l'au ameninţatŭ cu mórte. Prefectulŭ poliţiei (generalulŭ Gresser) intervenindŭ spre a face linişte, a fostŭ batjocuritŭ. I s'a strigatŭ de tóte părţile: „Eştĭ beatŭ!..." Elŭ fù în fine nevoitŭ sĕ promită punerea în libertate a câtor-va din studenţĭ.

In Moscova între studenţii greu răniţĭ cu ocasia ultimelorŭ turburărĭ, e şi fiulŭ prinţului Dolgoruki, guvernatorulŭ oraşului.

Aceste turburărĭ suntŭ semnulŭ unei agitaţii marĭ, dér încă surde. Incredinţa-se-va odată guvernulŭ rusŭ, că cu mijlóce represive e imposibilŭ sĕ se înăbuşiască o astfelŭ de mişcare?

Unŭ cadou de anulŭ nou.

Guvernulŭ germanŭ prepară socialiştilorŭ unŭ interesantŭ cadou de anulŭ nou, şi anume o revisiă a legei în contra socialiştilorŭ. Revisia s'a făcutŭ deja de către consiliulŭ federalŭ şi rĕmâne ca după sĕrbătorĭ sĕ fiă presintată Reichstagului.

După noua lege, socialiştii vorŭ puté fi espulsaţĭ din totŭ imperiului germanŭ. Pentru a se lua aceste mĕsurĭ, măcarŭ în aparenţă, caracterulŭ arbitrarului celui mai odiosŭ, se va ḑice că: numai acei socialiştĭ vorŭ puté fi espulsaţĭ din imperiu, carĭ au fostŭ deja condamnaţĭ odată pentru călcarea legĭi contra socialiştilorŭ séu pentru participare la vre-o societate secretă.

Nu e însĕ deputatŭ socialistŭ în parlamentulŭ germanŭ şi în genere socialistŭ germanŭ mai de valóre, care sĕ nu fi fostŭ vre-o dată condamnatŭ. Ceea ce va se va întêmpla prin urmare e evidentŭ.

Diarele conservatóre aducŭ deja guvernului tămâie pentru aceste dispoşiţii fără sufletŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

BUCURESCĬ, 29 Decemvre. — Camera a primitŭ cu 92 contra 7 voturĭ convenţiunea prin care se reguléză graniţele dintre România şi Austro-Ungaria.

SOFIA, 29 Decemvre. — In şedinţa secretă a Sobraniei s'au incuviinţatŭ unanimŭ 22 milióne cerute de ministrulŭ de rĕsboiu pentru scopurĭ de apĕrare a litoralilorŭ.

BERLINŬ, 29 Decemvre. — „Tagblatt" declară, că articulii din „Kölnische Zeitung" (privitorĭ la prinţulŭ bulgarŭ Ferdinand) nu suntŭ inspiraţĭ de principele Alexandru de Battenberg.

DIVERSE.

O statistică. — Iată numĕrulŭ cailorŭ, catârilorŭ şi măgarilorŭ, de carĭ potŭ dispune unele state din Europa în timpŭ de rĕsboiu: Rusia 21,570,000; Austro-Ungaria 3,500,000; Germania 3,500,000; Francia 2,800,000 cai şi 300,000 catârĭ; Anglia 2,790,000 cai; Spania 680,000 cai şi 2,300,000 catârĭ; Suedia şi Norvegia 600,000; Belgia 350,000, Danemarca 300,000; Olanda 120,000; Portugalia 88,000 cai şi 50,000, catârĭ şi măgarĭ.

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ **Dr. Aurel Mureşianu.**

Preşedintele dispune cu o voce îndesată,
Către diregĕtorĭ ḑice: »Păziţĭ ordinea cea bună....
»Nu vedeţĭ ameninţarea câtŭ de amarŭ mai rĕsună?.
»Vedeţĭ voi ceata ce vine? Mĕ temŭ de confusiune....
Sĕ 'ngrijéscă de ordinela ai sĕi de nou dispune......
Céta vine, e aprópe, vine cu însufleţire,
O primescŭ cu bucuriă, dér vai! ce desamăgire!
Contrarii vréu sĕ erumpă cu o gróznică furóre,
Sĕ se încungiure dar'o catastrofă ngrozitóre,
Doi gendarmĭ se ducŭ acuma, ei se ducŭ la cétă mică:
„Pentru-ce tulburaţĭ pacea, o! voi ómenĭ de nimică?!"
„Noi,« ḑise conducĕtorulŭ, „amŭ venitŭ la votisare,
„Vorbele tale nedrepte suntŭ pline de vătămare,
„Noi ţinemŭ ordinea bună, nu ameninţămŭ pre nime."
Acum sĕ veḑĭ nedreptate, acum se vedeţĭ cruḑime:
„Pentru voi era sĕ '»cépă o luptă înfricoşată,
„Jucaţĭ pe nevinovatulŭ, dup'a vóstră judecată....«
Conducĕtorulŭ cu céta suntŭ luaţĭ mânaţĭ nainte,
Protestarea şi rugarea rĕmânŭ deşerte cuvinte....
Ei din convoiulŭ celŭ mare suntŭ conduşĭ în închisóre,
— Ca sĕ nu mérgă la urnă, ci sĕ şédă la rĕcóre.
Va fi bine nimerită aicea la acestŭ locŭ.
O fabulă renumită dela vestitulŭ Esopŭ:
„La unŭ rîu sĕ béie apă a venitŭ lupulŭ setosŭ,
»La acelaşĭ rîu ajunse şi mielulŭ, dér mai în josŭ.
»Pentru-ce îmĭ tulburĭ apa? ḑise lupulŭ către mielŭ,
»Vrêndŭ sĕ aibă ocasiune a se acăţa de elŭ.
„Sĕ o tulburŭ nu se se póte," grăi mielulŭ blândŭ fricosŭ,
»Scii că apa dela tine vine la mine în josŭ?«
„Eh atuncĭ," mai ḑise lupulŭ, „după cum mi-aducŭ aminte,
„Scii că tu mĕ înjuraseşĭ cu şése lunĭ mai nainte!?«
„Ce vorbescĭ tu mĕi lupule? Asta nu e de creḑutŭ,
Cu şése lunĭ mai nainte, eu nicĭ nu eramŭ născutŭ,"
„Tacĭ odată,« ḑise lupulŭ, cătrănitŭ, înfuriatŭ,
»De sigurŭ mĭ-aducŭ aminte, tatălŭ tĕu m'a înjuratŭ!"
Când lupulŭ aceste vorbe către bietulŭ mielŭ grăesce,
Cu o mórte violentă şi injustă-lŭ pedepsesce.

(Va urma.)

Cursulŭ la bursa de Viena

din 28 Decemvre st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	96.45	Bonurĭ croato-slavone	101.—
Rentă de hârtiă 5%	80.—	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98.75
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	148.—	Imprumutulŭ cu premiu ung.	119.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	93 —	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	121.50
		Renta de hârtiă austriacă	76.50
		Renta de arg. austr.	79.20
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	— —	Renta de aurŭ austr.	107 90
		Losurile din 1860	137.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	110 25	Acțiunile băncel austro-ungare	858 —
		Act. băncel de creditŭ ung.	270.—
Bonurĭ rurale ungare	100.—	Act. băncel de creditŭ austr.	269.90
Bonurĭ cu cl. de sortare	100.50	Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	6 01
Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ	101 50	Napoleon-d'orĭ	10 04
Bonurĭ cu cl. de sortare	101 —	Mărcĭ 100 împ. germ.	62 87
Bonurĭ rurale transilvane	101 —	Londra 10 Livres sterlinge	125 90

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 14 Decemvre st. v. 1887.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%).	93½	94½
Renta rom. amort. (5%)	96—	97—
» convert. (6%)	91—	92—
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	34—	36—
Credit fonc. rural (7%)	105—	106—
» „ „ (5%)	91¾	92¼
» » urban (7%)	103—	104—
» » » (6%)	96—	97—
» » » (5%)	87½	88½
Banca națională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Națională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	14.¼	15.—
Bancnote austriace contra aurŭ.	2.03	2.04

Cursulu pieței Brașovŭ

din 29 Decemvre st. n. 1887.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.43	Vênd.	8.55
Argint românesc	»	8.40	»	8.43
Napoleon-d'orĭ	»	10.03	»	10.05
Lire turcescĭ	»	11.27	»	11.30
Imperialĭ	»	10.26	»	10.29
Galbenĭ	»	5.90	»	5.92
Scrisurile fonc. »Albina« 6%	»	101.—	»	102.—
„ » „ 5%	„	98.—	»	99.—
Ruble Rusescĭ	»	109.—	»	110.—
Discontulŭ	»	6½—8% pe anŭ.		

Brassó vármegye alispánjától.

Sz. 11.918/1887.

Hirdetmény.

Brassó vármegye törvényhatóságának közigazgatási árva és gyámhatósági, valamint a mérték hitelesitő hivatalainál az 1888 évben szükségeltető körülbelül 415 köbméter száraz bükttüzifa szállitásának biztositására f. é. Deczember hó 16 tartott verseny tárgyalás eredménye a kivánalmaknak meg nem felelvén, f. hó 29-én d. e. 10 órakor az alispáni hivatalnál ujabbi versenytárgyalás fog megtartatni, melyre a versenyezni kivánok oly hozzáadással értesitetnek, hogy az 52 frt. bánatpénzzel terhelt 50 kros bélyeggel ellátott zárt irásbeli ajánlatukat fennti nap és óráig adják az alispáni hivatalnál annál inkáb is be, mivel 10 orán túl beadott ajánlatok nem fognak tekintet be vétetni.

A szállitási feltételek mai naptól kezdve a hivatalos órákban az alispáni kiadó hivatalánál betekinthetők.

Brassó, 1887. Deczember hó 23-án.

Roll Gyula,
kir. tanácsos alispán.

2—3

Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fâșia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă. *ADMINISTR. „GAZ. TRANS.“*

Sosirea și plecarea trenurilorŭ și postelorŭ în Brașovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Brașovŭ la Peșta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 20 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 01 minută diminéța.

2. Dela Brașovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Peșta la Brașovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Brașovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Brașovŭ la *Rĕșnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ*: 12 óre 30 min. după amédĭ.
b) „ „ „ *Zizinŭ*: 4 óre după amédĭ.
c) „ „ în *Sĕcuime* (S. Georgĭ): 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgărașŭ*: 4 óre diminéța.
e) „ „ la *Săcele*: 4 óre diminéța.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rĕșnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ* la Brașovŭ: 10 óre înainte de amédĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Brașovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Sĕcuime* la Brașovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgărașŭ* la Brașovŭ: 2 óre diminéța.
e) „ *Săcele* la Brașovŭ: 6 óre 30 minute séra.

Tiporafia ALEXI, Brașovŭ.

Cursulŭ la bursa de Viena

din 28 Decemvre st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	97 25
Rentă de hârtiă 5%	81.20
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	148 50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	93.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	— —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	110.—
Bonurĭ rurale ungare	101.70
Bonurĭ cu cl. de sortare	100.50
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	101.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	101 —
Bonurĭ rurale transilvane	102 —
Bonurĭ croato-slavone	101.—
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98.50
Imprumutulŭ cu premiu ung.	120.—
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	120.—
Renta de hârtiă austriacă	77.75
Renta de arg. austr.	80.25
Renta de aurŭ austr.	108 50
Losurile din 1860	132.25
Acţiunile băncei austro-ungare	861.—
Act. băncei de creditŭ ung.	272.50
Act. băncei de creditŭ austr.	270.10
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	6.—
Napoleon-d'orĭ	10 05
Mărcĭ 100 imp. germ.	62.31
Londra 10 Livres sterlinge	126.30

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 6 Decemvre st. v. 1887.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%).	93½	94½
Renta rom. amort. (5%)	96—	97—
» convert. (6%)	91—	92—
Impr. oraş. Buc. (20 fr.)	34—	36—
Credit fonc. rural (7%)	105—	106—
» „ „ (5%)	91¾	92¼
» » urban (7%)	103—	104—
» » » (6%)	96—	97—
» » » (5%)	87½	88½
Banca naţională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Naţională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	14.¼	15.—
Bancnote austriace contra aurŭ.	2.03	2.04

Cursulu pieţei Braşovŭ

din 24 Decemvre st. n. 1887.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.44	Vênd.	8.46
Argint romanesc	»	8.40	»	8.43
Napoleon-d'orĭ	»	10.03	»	10.05
Lire turcescĭ	»	11.26	»	11.30
Imperialĭ	»	10.26	»	10.30
Galbenĭ	»	5 90	»	5.96
Scrisurile fonc. »Albina» 6%	»	101.—	»	102.—
„ » „ 5%	„	98.—	»	99.—
Ruble Rusescĭ	»	108.—	»	109.—
Discontulŭ	»	6½—8% pe anŭ.		

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă. *ADMINISTR. „GAZ. TRANS.“*

Tiporafia ALEXI, Braşovŭ.